

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ • Minare Gölgesi

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ 1951 yılında İstanbul'da doğdu. İstanbul Üniversitesi Sosyoloji Bölümü mezunu. '70'li yıllarda *Gırgır* dergisinde *Zalim Şevki / Kelek Osman* adlı tiplerin hikâyelerini yazıp çizdi. *Mikrop* dergisini yönetti. Yine '70'li yıllarda *Politika* ve *Milliyet* gazetelerinde çizer olarak çalıştı. Dönemin *Kültür / Sanat* dergilerinde minibüs kültürü / Arabeskleşme / Gülmece / Sanat üzerine çeşitli incelemeleri yayımlandı. Fransa'da çeşitli çizgi roman dergilerinde resimli hikâyeleri yayımlandı. Atuf Yılmaz'ın yönettiği *Hayallerim Aşkım* ve *Sen* adlı filmin sanat yönetmenliğini yaptı. Yine Atuf Yılmaz için yazmış olduğu *Terso* adlı senaryoyu çizgiroman olarak yayımladı. *Pişmiş Kelle* adlı mizah dergisini yönetti.

İletişim Yayınları 1849 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 261

ISBN-13: 978-975-05-1151-6

© 2013 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1. BASKI 2013, İstanbul

EDITÖR Levent Cantek

KAPAK Alican Pek

KAPAK FOTOĞRAFI Ara Güler

UYGULAMA Nurgül Şimşek

DÜZELTİ Remzi Abbas

BASKI ve CILT Sena Ofset · SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi B Blok 6. Kat No. 4NB 7-9-11

Topkapı 34010 İstanbul Tel: 212.613 03 21

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak İletişim Han No. 7 Çağaloğlu 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

Minare Gölgesi

*Annemin;
Kâniye hanım'ın anısına...*

Neredeyse üç gündür lapa lapa yağan kar, Zengüle Hacı mahallesini, surlar içine kurulu o tuhaf, unutulmuş mahalleyi, damları, yolları, yokuşları, taşları sessizce, üfleye üfleye, uyuştura uyuştura uyandırmadan birer birer örtüp yuttuyordu.

Mahalle gözünü sımsıkı yummuş bir kedi gibi öylece duruyor.

Henüz ikinci ezanı okunur okunmaz, ne olduğunu bile anlamadan gökyüzü koyulaşan bir lâciverde dönüyor. Işıklar birdenbire yanıyor. Bir vakitten başka bir vakte uyumu kolaylaştıran geçişler olamadan mahalleye akşam melâli çöküyordu.

Mahalle, şehrin bitimindeki surların içindeydi. Haliç'e uçurum gibi eğilmiş yüksek bir tepenin üzerinde kuruluydu. Bir yanı uçurumdu. Surların etrafındaki eski mezarlıkların arasında gizlenmiş küçük taş kapılardan başka girişi yoktu. Orada yaşayanlardan başka bir kimsenin tesadüfen, öylesine

geçip gitmesine izin vermeyen bir kapalı üçgende yer aldığı için sırlanmış bir mahalleydi.

İçinde hâlâ eski zamanların kimi izleri vardı. Kıvrıla kıvrıla inen dar yokuşlar, çıkmazlar, çoğu harab, yanık yıkık ta olsa cumbalı kafesli tahta evler, türbeler, selviler, nakişli mezar taşlarıyla küçük mezarlıklar, aynalı çeşmeler vardı. Kaybolup gitmiş o ahşap âlemin izleri vardı.

Sanki şehir, bu unutulmuş, viran mahallede geçmiş zamanların kalıntılarını biriktirmeye çabalıyordu. Bu haliyle, kendi çürümüş cesedinin üzerinden hâtıra bir parça alıp saklamaya çalışan bir ölüye benziyordu.

Mahallenin küçük camisinin ışıkları yandı. Akşam ezanı, döne döne yağan karların içine dağıldı. Karlarla beraber uçtu. Başka semtlerin uzak ezan sesleriyle karışıp uçurumun ucundan Haliç'in üzerine savruldu. Kesik kesik duyulur oldu. Ses bir gitti bir geldi.

Kar gecenin karanlığında hiç ara vermeden yağmaya devam etti.